

РЕШЕНИЕ

№ 3312

гр. Пловдив, 14.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛОВДИВ, XV ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на тринадесети септември през две хиляди двадесет и
втора година в следния състав:

Председател: Христо Г. Иванов

при участието на секретаря Елица Ч. Колибаровска
като разгледа докладваното от Христо Г. Иванов Гражданско дело №
20215330112432 по описа за 2021 година

С искова молба ищецът Н. И. Г. е предявила срещу Община Пловдив, район „Северен“ обективно кумулативно съединени искове както следва: 1) за признаване за незаконно уволнение със Заповед № ***** г. на *****на район „Северен“ – Община Пловдив и неговата отмяна – правно основание чл. 344 ал.1 т.1 КТ; 2) за възстановяване на ищеца на заеманата длъжност – „*****“ на район „Северен“, Община Пловдив – правно основание чл. 344 ал.1 т.2 КТ; 3) за заплащане на обезщетение за оставането на ищецът без работа в размер на 2300 лева за периода 28.05.2021 г. – 26.07.2021 г. – правно основание чл. 344 ал.1 т.3 КТ, ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на депозиране на исковата молба в съда – 27.07.2021 г., до окончателното изплащане на вземането.

В исковата молба се излагат съображения, че между страните е действало валидно трудово правоотношение, учредено с трудов договор № ***** г., по силата на което ищецът заемал длъжността „*****“ на район „Северен“, Община Пловдив. Ищецът посочва, че се е върнала на работа , след като има влязло в сила съдебно решение, което отменя като незаконно уволнението, извършено със Заповед №*****. Посочва, че на

същия ден-*****. работодателят е прекратил трудовото правоотношение на осн.325 ал.1 т.12 от КТ със Заповед № ***** г. на ***** на район „Северен“ – Община Пловдив. Посочва, че е подала заявление и декларация, с искане за назначаването ѝ като държавен служител, по което работодателят не се е произнесъл, поради което се е формирал мълчалив отказ. Твърди че отговаря на всички изисквания за заемане на длъжността с оглед разпоредбите на ЗДСл. Поради изложеното се предявяват процесните искиви претенции. Претендират се разноски.

В срока по чл. 131 ГПК е постъпил отговор на исковата молба от ответника Община Пловдив, район „Северен“. В същия се твърди, че уволнението е правилно и законосъобразно. Сочи се, че в края на 2020г е започнал процедура по определяне длъжността ***** да бъде заемана по служебно правоотношение, като процедурата е приключила в началото на 2021г. Моли се, така предявените искове да бъдат отхвърлени изцяло. Претендират се разноски.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, обсъди възраженията, доводите и исканията на страните, счита за установено от правна страна следното:

Предявени са обективно, кумулативно съединени искове с правна квалификация чл. 344, ал.1, т.1, т.2 и т.3, вр. чл. 225, ал. 1 КТ.

Безспорно е установено, а и не се спори между страните, че със Заповед №*****, издадена от Община Пловдив, Район „Северен“ се уволнява ищцата от длъжността *****, която е възстановена на същата длъжност от РС Пловдив чрез решение №***** от ***** на XV граждански състав по Гражданско дело №***** по описа за 2020 година на РС Пловдив. Заповедта е връчена веднага след постъпването ѝ на работното място. ***** на Район Северен, Община Пловдив променя структурата на общинската администрация, като за целта подава предложение за промяна на длъжността и от длъжност заемана по трудово правоотношение да се трансформира в заемана по служебно правоотношение. Дейността на ***** е регламентирана в ЗУТ и поднормативните актове. Тази длъжност може да се заема и по двата вида правоотношения – още повече че няма въведени допълнителни изисквания , на които ищцата да не отговаря.

Съдът намира, че проведената процедура по промяна на длъжността и от длъжност, заемана по трудово правоотношение да се заема по служебно правоотношение е опорочена, като само част от пороците са липсата на предствено решение на Общински съвет Пловдив, което да е влязло в законна сила и неспазването на разпоредбите на АПК за уведомяване на заинтересованите лица. Въпреки това Г. е депозирала необходимите

документи/ декларация и заявление/ своевременно. Действията на ответника недвусмислено изпълняват правната фигура на " злоупотреба с право", тъй като злоупотребата с правото на уволнение от страна на работодателя се изразява в упражняването му в противоречие с неговото предназначение /да прекрати трудовоправната връзка поради настъпване на предвидените в закона основания/, с цел да се увреди работника като страна по трудовото правоотношение, тоест единственото му желание е ползвайки се от законово допустимо средство да постигне една- единствена цел- да прекрати договора с конкретен служител. Съдът отново обръща внимание, че това е второ уволнение на ищцата, след като вече е била възстановена на работа с влязло в сила съдебно решение, в мотивите, на което детайлно и ясно е разяснено на ответника порочността на заповедта за уволнение. В случая целта на работодателя/ да уволни ищцата/ не би могла да бъде постигната по друг начин, респективно резултатът би се забавил, което го е й мотивирало да промени основаниято за заемането на длъжността и да я трансформира. Това е нелегитимна цел. Самата констелация на събитията/ дори и в темпорален план/ е доказателство за това. Прави впечатление упорството, с което ***** на район северен се придържа към незаконосъобразното си поведение, граничещо с хипотезата на неизпълнение на съдебно решение в случая.

Отделно от това не следва се поставят в различно правно положение лицата с действащо трудово правоотношение при трансформация на длъжността от трудово в служебно правоотношение и тези, като ищцата, които ако не бе незаконното им уволнение по време на преобразуване на длъжността по силата на нормативен акт, щяха да бъдат преназначени от трудово правоотношение на държавна служба. С отмяната на незаконното уволнение, трудовото правоотношение на Г. се възстановява с всички произтичащи от това права, включително и правото да бъде назначена при условията на § 85 от ПЗР на ЗДСл (в този смисъл решение № 11301 от 16.11.2007г. на ВАС на РБ по адм.дело № 7412/200г., 5 членен състав).

В конкретиката на случая са изпълнени всички предпоставки на § 4, ал.2 от ПЗР на ЗДСл / заявлението по чл.8 от ЗДСл да е подадено в едномесечен срок от влизане в сила на съдебното решение, Г. отговаря на изискванията по чл. 7 от ЗДСл. и освен това длъжността, която служителят е изпълнявал и на която се възстановява, съществува в съответната администрация.

Предвид гореизложеното и доколкото се изясни, че незаконосъобразно ответникът е уволнил ищцата, осъществено с процесната заповед и като такава следва да бъде отменено.

Претенцията с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 2 КТ за възстановяване на заеманата преди уволнението длъжност на ищцата е обусловена от основателността на тази за признаване на уволнението за незаконно и неговата отмяна. Поради изложеното, ищцата следва да бъде възстановена на длъжността „*****“ на район „Северен“, Община Пловдив.

Досежно предявения иск по чл. 344 ал.1 т. 3, вр. чл. 225 ал.1 КТ, то основателността на същия се обуславя от наличието на следните материалноправни предпоставки: 1. да е налице противоправно поведение на работодателя, изразяващо се в незаконно упражняване на потестативното право да прекрати с едностранно волеизявление съществуващото с ищеца трудово правоотношение; 2. ищецът да е претърпял вреди, изразяващи се в невъзможността да получава трудово възнаграждение по трудово правоотношение в продължение до шест месеца след уволнението и 3. причинно-следствена връзка между незаконното уволнение и оставането без работа.

В конкретния случай, несъмнено се установи незаконност на извършеното уволнение. От представеното по делото заверено копие от трудовата книжка на ищцата се изяснява, че за процесния период тя не е полагала труд при друг работодател, респ. не е получавала трудово възнаграждение, поради което същата е претърпяла вреди. Съобразно приетото по делото заключение по изготвената ССЧЕ, за процесния период обезщетението за оставане без работа възлиза на сума в размер от 1150 лв. Съдът в съдебно заседание е допуснал изменение на предявения иск до този размер. Върху посочената сума следва да се присъди и законна лихва, считано от датата на подаване на исковата молба в съда до окончателното ѝ изплащане.

Съобразно гореизложеното, предявените обективно, кумулативно съединени искове с правна квалификация чл. 344, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 3, вр. чл. 225, ал. 1 КТ следва да бъде уважени.

По разноските:

Съобразно изхода на спора и на основание чл. 78 ал.1 ГПК в полза на ищцата се поражда право на разноски. Представени са доказателства за договорен и реално заплатен адвокатски хонорар в размер от 1083 лв. . Релевирано е изрично възражение от ответната страна за прекомерност, което съдът счита за неоснователно. Съобразно нормата на чл. 7, ал. 1, т. 1 от Наредба № 1 от 9 юли 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, по дела за отмяна на уволнение и възстановяване на работа възнаграждението е не по-малко от размера на минималната месечна работна заплата за страната към момента на сключване на договора за правна помощ.

Предвид това, по исковете с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 1 и т. 2 КТ следва да се определи възнаграждение в размер от 710 лв. По отношение на иска с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 3, вр. чл. 225, ал. 1 КТ, дължимият хонорар се определя по реда на чл. 7, ал. 2, т. 1 от Наредбата и възлиза на 383 лв. Претендираното адвокатско възнаграждение е в размер от 1083 лв, което съответно следва да бъде и уважено и тази сума следва да бъде присъдена на ищцата,.

Доколкото ищецът е освободен от заплащане на такси и разноски, на основание чл. 78, ал. 6 КТ, следва ответникът да бъде осъден да заплати в полза на Държавата, по сметка на РС- Пловдив сума в размер на 150 лева, представляваща дължими държавни такси по Тарифата за държавните такси, които се събират от съдилищата по ГПК (по 50 лева за двата неоченьяеми иска по чл. 344 ал.1 т.1 КТ и чл. 344 ал.1 т.2 КТ и 50 лв. за оценяемия иск по чл. 344, ал. 1, т. 3 ,вр. чл. 225, ал. 1 КТ). В хода на производството са сторени и разноски в размер от 100 лв. за изготвянето на ССЧЕ, които също следва да бъдат възложени в тежест на ответната страна.

Мотивиран от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА уволнението на Н. И. Г., ЕГН: *****, извършено със Заповед № **/*****, издадена от *****на район „Северен“ Община Пловдив, с която е прекратено трудовото правоотношение между страните на основание чл. 325, ал. 1 КТ, т.12., **ЗА НЕЗАКОННО И ГО ОТМЕНЯ.**

ВЪЗСТАНОВЯВА Н. И. Г., ЕГН: *****, на заеманата преди уволнението длъжност „*****“ на район „Северен“, Община Пловдив.

ОСЪЖДА Община Пловдив, район „Северен“, БУЛСТАТ: 0004715040065, **ДА ЗАПЛАТИ** на Н. И. Г., ЕГН: *****, сума в размер на 1150 лева, представляваща обезщетение по чл. 225, ал. 1 от КТ за оставане без работа вследствие на незаконното уволнение, за периода 28.05.2021 г. – 26.07.2021 г., ведно със законната лихва върху посочената сума, считано от датата на подаване на исковата молба в съда до окончателното ѝ погашение.

ОСЪЖДА Община Пловдив, район „Северен“, БУЛСТАТ: 0004715040065, **ДА ЗАПЛАТИ** на Н. И. Г., ЕГН: *****, сума в размер

на 1083 лева, представляваща сторени разноси в рамките на първоинстанционното производство.

ОСЪЖДА Община Пловдив, район „Северен“, БУЛСТАТ: 0004715040065, **ДА ЗАПЛАТИ** в полза на Държавата- бюджет на Съдебната власт, по сметка на Районен съд- Пловдив сума в размер от 250 лева, представляваща държавна такса и разноси.

Решението подлежи на обжалване с въззивна жалба пред Окръжен съд- Пловдив в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Препис от решението да се връчи на страните.

Съдия при Районен съд – Пловдив: _____